

ПРЕС КЛИПИНГ

4-5.новембар 2017.

НАСЛОВИ

Како поправити имиџ синдиката (стр.2)

Чекајући решења за Азотару, Петрохемију и МСК (стр.3)

Табаковић: Две милијарде евра страних инвестиција у 2017. (стр.4)

Више од 9.500 пријављених за преквалификацију на ИТ (стр.4)

Како сам постао "богати пензионер" (стр.4)

Ђорђевић: Очекујем сениор картице и у Новом Саду и Нишу (стр.6)

За Луку Нови Сад укупно 12 заинтересованих фирми (стр.7)

КОЛО СРЕЋЕ СЕ ОКРЕЋЕ Некада су Румуни долазили у Србију да физикалишу, а сада ми радимо за њих, и то за ове УСЛОВЕ И ПЛАТЕ (стр.7)

Савић: Агрокор неће преживети, угрожена предузећа и у Србији (стр.10)

Бушатлија о продаји Галенике: Задржати контролу цена лекова (стр.11)

Како поправити имиџ синдиката

Припремио Срђан Димитријевић

Слабљење синдиката и смањење синдикалног чланства тренд је у готово свим европским земљама. Потенцијални чланови сматрају да више информација о решавању проблема на послу могу наћи преко интернета, него што добију од синдиката којем плаћају чланарину. Како оснажити синдикат у оквиру социјалног дијалога, тема је семинара који је Светска организација радника организовала у Барселони.

Аустријски синдикалци желе да поправе имиџ синдиката. За то су им, кажу, потребни млади људи и нова снага.

"Треба нам телевизија, радио, нови медији, Твитер, Фејсбук и нове комуникације и то је веома важно за нас и то је веома важно за модеран синдикат", каже Бернхард Хајнцл из Аустрије. Домаћини из Шпаније траже нове начине за преговоре са управом, јер је економска криза погодила све гране, а у финансијском сектору многи су изгубили посао.

"Ја радим у банци, која се зове Ибекаха, и тешко је, сада имамо проблеме у свим банкама у Шпанији", каже Фернандо Сарато из Синдиката финансијских организација Шпаније.

Много образованих људи је без посла и штрајком се више не постиже ништа, сматрају комшије из Босне. Због стопе незапослености од 60 одсто у БиХ је кажу, тешко бити радник али и послодавац, а и једина су земља која не поштује пресуде Суда за људска права у Стразбуру.

"Послодавац и радник морају имати заједничке циљеве и разговарати о њима и бити равноправни партнер за бољитак компанија на овом подручју. Мислим да је то једина будућност синдиката која нам преостаје", каже Минка Рашидбеговић, председница Синдиката финансијских организација БиХ.

Синдикати у Србији пре свега јачају синдикалну солидарност тако што организују анти-мобинг саветовалишта, пружају правну помоћ и помажу чланству у синдикалном преговарању.

"Трудимо се да свим људима пружимо информације о томе чиме се бави наш синдикат. То радимо кроз ТВ наступе, прилоге са семинара, организујемо уличне акције", каже Вера Радовановић из Синдиката банкарских и финансијских организација "Бофос".

Према студији Универзитета у Барселони за социјални дијалог пре свега су потребни узајамно поверење и већа овлашћења управе за преговарање. Поверење у социјалне partnере је, тврде, проблем у већини европских земаља.

"Проблем недостатка поверења јесте у томе да преговарачи не деле довољно информација, а ако не објасните свој интерес, друга страна можда вас неће разумети и много је теже постићи добар договор", каже др Патрициа Елгобар са Факултета за економију и бизнис Универзитета у Барселони.

Синдикати не добијају тачне и комплетне информације о финансијској ситуацији у фирми што је кључна препрека да разумеју послодавца током преговора закључак је Светске организације радника. Синдикати се према потребама модерног друштва морају реорганизовати, нудити нове услуге и тражити иновативнији приступ чланству путем интернета и социјалних медија.

Чекајући решења за Азотару, Петрохемију и МСК

Припремила Ружица Врањковић

За све три фабрике хемијског комплекса – Азотару, МСК и Петрохемију решења се траже у приватизацији или стратешком партнерству. Како РТС сазнаје, већ половином децембра биће расписан први тендер за приватизацију Метанолско-сирећног комплекса из Кикинде.

Поред позитивног текућег пословања у Петрохемији се од септембра ради по "Унапред припремљеном плану реорганизације". То гарантује њен опоравак јер стара дуговања су делом отписана, а већим делом повериоци конвертовали у власнички капитал. Азотара и МСК-а и даље бележе губитке.

Драган Стевановић из Удружења за хемијску, гумарску и индустрију неметала у ПКС каже да је ХИП Петрохемија стала на своје ноге, има позитивно пословање што се не може рећи за МСК и Азотару.

"Основи разлог за то су цена гаса која се користи у ове две фабрике, не као енергент него као основна сировина за производњу", рекао је Стевановић.

"МСК" је већ ангажовао приватизационог саветника јер су на претходном јавном позиву о заинтересованости за његову приватизацију пристигла два писма инвеститора.

У Министарству привреде кажу да су са њима у сталним разговорима и спремају тендер за приватизацију. За "Азотару" су стигла три писма заинтересованости, а "Србијагас," као већински власник, већ је иницирао покретање њене приватизације.

"Владина Радна група за решавање статуса предузећа из хемијског комплекса, на недељном нивоу прати пословање "Азотаре" и приватизациони саветник тренутно припрема анализу о начину и могућностима наставка пословања фабрике. Одлуку о даљим активностима око "Азотаре" Радна група донеће на основу резултата те студије коју очекујмо ускоро", саопштило је Министарство привреде.

Успешне приватизације "Железаре" и "Галенике", указују да је најважније да фабрике буду у радном стању како би се будући партнери упознали са реалним могућностима њихове производње која има пласман на иностраном тржишту.

Професор Владимир Круљ сматра да је одржавање континуитета производње један од најбитнијих елемената за привлачење стратешког партнера.

"Најбољи партнер је онај партнер где се постојећи модел производње као и производни потфолио, уклапа у оно што они раде и то је у приципу један од најбитнијих елемената којим се бави Влада Србије. Као што смо могли да видимо у претходним приватизацијама то су, пре свега, оне фирме где наши комплекси и гиганти могу да понуде и што већ имају", каже Круљ. И ММФ и Влада инсистирају да се, за све три фабрике хемијског комплекса, што пре нађе одрживо решење трајно решење, јер оне запошљавају готово три хиљаде радника.

Табаковић: Две милијарде евра страних инвестиција у 2017.

Пише: Данас Онлине

Директне стране инвестиције у Србији до краја године достићи ће две милијарде евра, изјавила је гувернерка Народне банке Србије Јоргованка Табаковић.

Табаковић је навела да су директне стране инвестиције утицале на јачање вредности динара, који је од почетка године ојачао за 3,9 одсто и износи 118,66 динара за евро, што је рекордни ниво у последње три године.

"Разлог за то је као и у свакој понуди робе. Повећана понуда у односу на тражњу довела је до тога да динар има тако високу вредност", рекла је Табаковић за телевизију "Пинк, преноси Срна.

Она је оценила да ће корист од јаког и стабилног динара имати и грађани и привреда.

Више од 9.500 пријављених за преквалификацију на ИТ

Пише: ФоНет

Канцеларија за информационе технологије и еУправу саопштила је да је на конкурс преквалификације у ИТ сектору до сада стигло више од 9.500 пријава и подсећа да пријаве могу да се шаљу још сутра.

Програмом је предвиђено да до краја године 900 полазника широм Србије буде обучено за рад у најбрже растућој индустрији у Србији.

Право учешћа имају сви пунолетни грађани, са минимум средњом стручном спремом, без обзира да ли су запослени или не.

У првој пилот фази за рад у ИТ сектору обучене су 94 особе. Више од 70 одсто њих већ је учествовало у стручним праксама у ИТ компанијама, са озбиљном перспективом да се запосле, а више од десет већ се запослило.

Програм је покренут после истраживања које је показало да 118 ИТ компанија планира да у наредних годину дана запосли чак 961 јуниор програмера, наводи се у саопштењу.

Како сам постао "богати пензионер"

Пише: Ненад Новичић, политиколог и новинар у пензији

*** "Богатим" пензионерима, са изузетком Вучићевих родитеља, јасно је да се Закон о привременом смањењу пензија и те како користи за популистичко придобијање гласова пензионера**

Већини од око 207.600 пензионера, који чине око 12 посто "богатих" пензионера, како су их категорисали председник Републике Србије и председница Владе РС, приликом образлагања "повећања" пензија од Нове године за пет посто, са месечним примањима преко 40.000 динара, не требају "сениорске картице"...

... већ повраћај средстава која су им неуставно узета, боље речи украдена, по основу Закона о привременом уређивању начина исплате пензија, као и усклађивање пензија са растом

трошкова живота. Наиме, разлика између обичног лопова и лопова на власти је у томе што обичан лопов не може да свој лоповлук дигне на ниво закона и тако избегне руку правде, док политичари на власти то могу, тако што неуставну и незакониту радњу прво дигну на ниво закона, тако да свако ко се дрзне да викне: "Држ'те лопове!", ризикује да га оптуже за увреду части и др.

"Богатим" пензионерима, са изузетком Вучићевих родитеља, јасно је да се Закон о привременом смањењу пензија и те како користи за популистичко придобијање гласова пензионера, којих у Србији има око 1.730.000. Тако је владајућа коалиција на претходним парламентарним и председничким изборима увелико истицала податак да су овим законом смањене пензије само онима чија су месечна примања већа од 25.000 динара, а таквих је око 40 посто, док већини, од око 60 посто, то није учињено. Слично се ради и пред предстојеће изборе у Београду, који ће се вероватно одржати истовремено са ванредним парламентарним изборима.

Пензионерима са већим примањима се узима, а "сиромашнима" великодушно оставља и поред тога што у Србији већ годинама не постоји политичка воља да се уведу социјалне карте, на основу којих би се имао јаснији увид у социјално-економски статус сваког становника у Србији, па и пензионера. На социјално-економски статус пензионера не утичу само висине њихових редовних месечних примања, већ и други приходи (закупнине од непокретности, рад на црно) издржавани чланови породичног домаћинства, расходи за набавку лекова и здравствених помагала и др. У стварности велики број "богатих" пензионера, углавном са вишим степеном образовања, много је сиромашнији од оних са нижим степеном образовања али политичке партије на власти, пре свега СНС, не рачунају на њихове гласове и зато су изложени перманентној дискриминацији, о којој, поводом 1. октобра - Међународног дана старијих особа, није нашла за сходно да проговори ни Бранкица Јанковић, повереница за заштиту равноправности, иако старосно доба представља трећи основ дискриминације, утврђен по броју притужби за заштиту равноправности у току прошле године.

А да ово не буде празна прича, неутемељена на чињеницама, покажаћу на свом примеру. У пензију сам отишао крајем 2014. године, по претходном Закону о ПИО, са четрдесет једном и по годином пензијског стажа у ПТТ систему и решењем од 50.935,46 динара. И тамак када сам се обрадовао да ће се мој вишегодишњи рад на себи, без ичије подршке (упоредни рад на занатским пословима тт монтера и ванредним студијама на Факултету политичких наука у Београду) ипак верификовати износом пензије за пристојан живот у трећем добу, уследило је хладно отржење, умањење по основу Закона од 6.158,81 динара месечно, што је на годишњем нивоу у првој години износило 73.905,72 динара. И не само што ми власт умањи пензију, већ ме сврста и у непримерено богате, са јасном поруком да треба да се стидим што нисам хтео да останем на нивоу социјалног статуса својих родитеља, већ сам жудео за образовањем, у време када се дипломе основних студија нису могле купити, а о докторатима да не и говорим. Добро се сећам проф. др Јована Марјановића, који је предавао Увод у политику, и његових честих "савета" студентима који нису показивали знање за прелазну оцену: "Колега, факултет није обавезно образовање, као што је то основна школа."

А када сам дипломирао, и поред највећих академских оцена у индексу, посебно у трећој и четвртој години студија и чињенице да сам био једини дипломирани политиколог од око десет хиљада запослених у тадашњој РО ПТТ саобраћаја "Београд", чекао сам шест година да ме распореде на послове новинара. Иако сам након завршеног факултета изабран у Раднички савет Радне организације и у Веће удруженог рада Скупштине општине Врачара, ни на памет ми није пало, као што то данас раде у Дому Народне скупштине, да машем фотокопијама положених испита са десеткама, већ сам стрпљиво чекао своју шансу, сарађујући са дневним и периодичним листовима, као што су били "Политика експрес", "Привредни преглед", "Глас Врачара", "ПТТ гласник" и др. И дочекао сам је тек формирањем ЈП ПТТ саобраћаја "Србија".

Оваквих примера, као што је мој, има доста, али је све нас власт сврстала у недостојно богате пензионере, "јер желимо да се проводимо у шопинг-моловима", док је оне који су испијали пивце и гледали само да се очешу о државне јасле, заштитнички приграбила и, под видом исправљања социјалних разлика, дели им оно што својим радом нису зарадили. Наравно, од њих се очекује да и адекватно узврате за такву "бригу" власти, пре свега на изборима, када неће имати дилеме коме ће указати поверење.

Ђорђевић: Очекујем сениор картице и у Новом Саду и Нишу

Извор: Танјуг

БЕОГРАД: Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић очекује да ће акција коју је покренуо Београд о сениор картицама за пензионере која ће им омогућити бројне попусте, бити проширена и на Нови Сад и Ниш, као и на друге градове у Србији, те најављује да ће у понедељак свим пензиорима бити уплаћена једнократна помоћ од 5.000 динара.

Он је на ТВ Пинк рекао да је идеја о сениор картицама за пензионере одлична, те да најстарјим суграђанима треба изаћи у сусрет, а да је и ово један од начина.

Постоји, каже, велико интересовање пензионера за сениор картицу, а до сада се пријавило 25.000 пензионера.

Наводи да је једноставан начин добијања сениор картице, те да је потребно попунити формула, након чега ће пензионери добити привремену, а касније органалну, праву картицу која ће им бити достављена на кућну адресу.

Министар каже да је се све већи број компанија које се из дана у дан јављају како би се укључиле у акцију.

"До јуче се јавило 52 компаније. Верујем да ће их бити још много више. У наредној недељи можда ће их бити још 20 или 30", каже Ђорђевић

Навео је да ће саме приватне компаније проценити колико попусте могу да дају, да они неће бити фискни већ ће моћи да се мењају током године, те да очекује да ће пензионери пред новогодишње празнике сигурно добити веће попусте.

Поздравио је то што је да је градоначелник Београда Синиша Мали, који је и иницирао акцију, позвао друштвено одговорне фирме да изађу у сусрет пензионерима.

Влада Србије, каже, брине о пензионерима који су највише допринели изградњи нашег друштва, и неће их заборавити, без обзира на потешкоће и критичаре.

Подсетио је да ће од 1. јанура 2018. свим пензионерима бити повећане пензије за пет одсто, те да очекује у току идуће године назнаке да буде још повећања.

Министар је најавио и рад на изради социјалних карата, те наводи да је оформљен радни тим, а у међувремену ће бити измењен закон како би се створила основа за њихову израду.

Социјалне карте ће, наводи Ђорђевић, омогућити равномернију и праведнију расподелу помоћи.

"Идеја Владе Србије је да сваки грађанин коме је то потребно, добије социјалну помоћ", рекао

је министар и навео да ће бити направљена категоризација и да ће сви грађани Србије бити у аналитичкој бази.

Започета је, каже, и борба против рада на црно у сарадњи са Норвешком.

"Желимо да кроз медијску кампању повећамо свест о томе да рад на црно користи само послодавацима, а да је против свих грађана", рекао је министар.

За Луку Нови Сад укупно 12 заинтересованих фирми

Извор:ВОИЦЕ

Писмо о заинтересованости за приватизацију Луке Нови Сад до сада је послало укупно 12 фирми и појединаца.

Како пише Војвођански истраживачко-аналитички центар (ВОИЦЕ), писма су стигла од појединаца и фирми из Србије: "Нови Традинг НС" из Змајева код Врбаса, "Вимексим СРБ" из Новог Сада, "Милшпед" д.о.о. из Крњешеваца, "Конзул" д.о.о. из Новог Сада, "МК Цоммерце" бизнисмена Мирослава Костића, "Гранолист" д.о.о. из Новог Сада, као и "Навихор" д.о.о. из Зуца, и Милош Пауновић из Ковина.

Такође, заинтересовани су и странци, од "Рхенус СЕ & ЦО КГ" из Немачке, преко "Ларго СА" из Словачке, "П&О Портс" из Дубаја, до америчке компаније "Валона груп корпоратион".

Како пише **"ВОИЦЕ"**, као предложени модел приватизације највише компанија понудило је продају капитала (7 фирми), затим стратешко партнерство путем докапитализације (5), откуп имовине Луке (2), а само једна је предложила стратешко партнерство путем оснивања новог привредног субјекта.

Лука Нови Сад је једина преостала лука у већинском власништву државе. Фима има 155 запослених и прошле године уплатила је у државни буџет скоро 50.000 евра на име дивиденде због успешног пословања.

Како је раније најављивано, нови власник Луке биће само власник бизниса, али не и земље и инфраструктуре, који ће остати у власништву државе.

Лука Нови Сад претовара око милион тона робе годишње.

КОЛО СРЕЋЕ СЕ ОКРЕЋЕ Некада су Румуни долазили у Србију да физикалишу, а сада ми радимо за њих, и то за ове УСЛОВЕ И ПЛАТЕ

Аутори:Наташа Латковић, Рада Шегрт

"Постадо смо гори од Румуна" - коментар је који се појавио након вести да румунске компаније долазе у Србију и траже раднике, нудећи им плату од 340 евра. Оволику зараду у просеку имају радници једне румунске фабрике која је свој погон отворила у Кикинди.

Осамдесетих година прошлог века на хиљаде Румуна у потрази за послом долазило је у Србију да физикалише, а данас је ситуација потпуно другачија.

Послодавци из Румуније посебно су заинтересовани за раднике из Кикинде, јер у његовој близини пре три године отворен гранични прелаз између те земље и Србије, али посао код неких послодаваца подразумева и пресељење у Румунију.

На недавно одржаном Сајму запошљавања у Кикинди појавило се више од 20 румунских фирми, а тражили су се радници свих образовних категорија.

Могуће пресељење у Темишвар, потребно знање неколико језика

Потребу за радницима недавно је исказало двадесетак фирми из Румуније међу којима су: Босцх, Графопринт, Мода Тим, Танспол, Смитфилд Романиа, Легес, Хотел Цомплек Зефир, Россини Слееве, Профи, Недиан. Њима су потребни радници различитих занимања, а највише; аутоелектричари, аутомеханичари, механичари пољопривредних машина, столари, бравари, зидари, тесари, заваривачи, металоглодачи, руковаоци ЦНЦ машинама, али и ветеринари и ветеринарски техничари, кувари, конобари, рецепционери, па чак и неквалификована радна снага.

Компанији „Босцх“ је потребно 90 радника, али посао код њих подразумева пресељење у Темишвар, јер тамо раде на две локације. Потребно је и знање енглеског, немачког, шпанског, француског или италијанског језика. Фирма „Мода Тим“ оз Темишвара тражи 30 радника, којима нуди почетну плату од око 300 евра.

"Румуни траже куваре и високообразоване, али ми их више немамо"

Тибор Хорват, директор Регионалне привредне коморе у Кикинди, наводи за "Блиц" да су неке компаније имале потребу да ангажују радну снагу из Србије, а неке да своје погоне преселе код нас.

- Наши суграђани, углавном са трећим и четвртим степеном средње школе били су веома заинтересовани, а висина плате их је најмање интересовала. Реч је углавном о мајсторима. Што се тиче високообразованих Кикинђана, они су одмах после студија остајали у Београду и Новом Саду, а поједини су одатле одлазили да раде у земље ЕУ - објашњава Хорват и додаје да је поменути сајам организован као део пројекта о мобилности радне снаге у прекограничним подручјима, а који финансира ЕУ.

Он наводи да су поједине румунске компаније тражиле ветеринаре, нудећи им високе зараде, а било је потреба и за неквалификованим радницима, који би се бринули о животињама.

- Тражили су и куваре, односно шефове кухиња, али ми их више немамо. Одавно су отишли да раде по елитним ресторанима у Београду или у иностранство - каже Хорват и додаје да грађани из тог дела Србије, а који имају мађарски пасош, најчешће одлазе у Аустрију и Немачку, а мањи део у Мађарску.

Он додаје да се не може говорити о томе да ли ће и колико наших људи ићи на рад у суседну земљу, јер не постоји споразум о запошљавању између две државе. Пре две године било је договорено потписивање, али је дошло до промене политичке ситуације у Румунији, па су одустали.

Раде и „на црно“

Због бројних административних препрека, наши људи на посао у Румунију одлазе да раде, углавном, сезонски и „на црно“. Пошто Румунија није у Шенгенској зони, наши људи у тој земљи могу да раде најдуже пола године.

- Од маја до краја октобра радио сам у воћњаку. Свакодневно сам путовао до посла, а то је око 24 километра у једном правцу. Услови рада су добри. Зарада је добра за наше прилике, а мала за европске. Дневница је 20 евра и још пет евра се добије за гориво, јер сам ишао својим аутомобилом. Ради се осам сати, са паузом за ручак. Добијали смо куван оброк и хладну воду за пиће. Ми који смо имали искуство рада у воћњаку добро смо се сналазили и то је и послодавац приметио. Ишао бих поново да радим тамо – каже Јовица Кнежевић из Накова.

Гранични прелаз ради само до 19 х

Интересовање послодаваца из Румуније за раднике из Кикинде повећано је откако је у новембру 2014. године отворен Гранични прелаз Наково -Лунга, којим је скраћен пут између наше земље и Румуније, на свега тридесетак километара. Међутим, за раднике и послодавце у суседној земљи, проблем је што тај прелаз ради само до 19 сати увече. Због тога наши људи,

најчешће, не могу да раде трећу смену у Румунији, па град Кикинда и настоји да добије сагласност надлежних органа да прелаз ради непрекидно.

Циљ – привлачење инвеститора из Румуније

Циљ градске власти у Кикинди, ипак, није одлазак радника на рад у Румунији, већ привлачење инвеститора из Румуније да у том граду отварају погоне и тако запосле људе. Због тога се успешним компанијама из Румуније нуде добри услови, па је фирма „Зоппас“ прошле године отворила погон у Кикинди у којем сада ради око 250 људи. Ова фирма производи грејаче и има фабрике по целом свету, већ 20 година има фабрику у Великом Семиклушу у Румунији, а ово је њихова прва инвестиција у Србији. У Кикинди је велика заинтересованост за рад код њих.

- „Зоппас“ радницима нуди добре услове, ради се у две смене. Шаљу раднике на обуку у Велики Семиклуш, град који је од Кикинде удаљем свега тридесетак километара. Зараде радника су око 340 евра бруто, а они који иду на обуку добијају и дневницу од око 30 евра – сазнаје „Блиц“. Како би повећала шансе наших људи да добију посао код послодаваца из Румуније, Регионална привредна комора Кикинда, у сарадњи са НСЗ, организоваће обуку за учење румунског језика, за 60 лица, првенствено жена и младих. Прва група учиће румунски већ крајем новембра, а курс за другу групу од 30 полазника биће у фебруару следеће године.

Емиграције из Србије галопирале

Више није вест да сваке године Србију напусти неколико десетина хиљада грађана. Професор Владимир Гречић, редовни члан Академије економских наука, пренео нам је податке из процене Секретаријата ОЕЦД-а (Организација за економску сарадњу и развој), који показују да су емиграције из наше земље попримиле галопирајући раст.

Само у држави ОЕЦД-а, у периоду од 2005. до 2014. године, из Србије је годишње у просеку одлазило 31.000 грађана. Рекорд је постигнут 2015. године, када је у иностранство отишло 60.000 људи, док је 2014. емигрирало укупно 57.000 српских држављана.

- Скорашња истраживања показују да су емиграционе намере младих код нас доста изражене – две трећине испитаника жели да се исели из земље. У 81,9 одсто случајева мотивација младих за емиграцију је економска. Млади желе побољшање животног стандарда, лакше запослење, боље услове за покретање сопственог посла, боље образовање и слично - наводи за "Блиц" Гречић.

Најпожељније дестинације за емиграцију су државе ЕУ, нарочито Немачка и Аустрија, а затим следе Швајцарска, Француска, Италија, Канада и Аустралија. Од прекоокеанских земаља то су САД и Канада.

- Ништа нелогично, јер Србија у економском погледу много заостаје за земљама ЕУ. Извештај ЕК о напретку Србије у 2015. показује да се БДП по становнику у Србији налази на нивоу од само 35 одсто просека у 28 земаља ЕУ заједно узетих. Иначе, ризик од сиромаштва (део становништва који живи од прихода који су испод 60 одсто просека прихода у земљи) процењује се на 25 одсто - објашњава Гречић.

Не постоје свежи подаци, али према онима који су добијени из пописа 2011, у земље ОЕЦД-а отишло је 598.2000 грађана Србије, а чак 90.000 били су високообразовани.

Савић: Агрокор неће преживети, угрожена предузећа и у Србији

Извор: Н1

Влада Србије формирала је тим за праћење ситуације у Агрокору јер се ближи коначно разрешење ситуације у тој хрватској компанији, а последице тога неће бити повољне ни по фирме из те групације које послују у Србији, оценио је у Дану уживо професор на Економском факултету Љубодраг Савић.

"Процена Владе Србије је да Агрокор, на нашу жалост, клизи ка расплету ситуације и то је вероватно једини разлог због којег је формиран тај тим. Просто да упозори нашу јавност да је могућ неки сценарио који неће бити у нашу корист", рекао је Савић.

Додаје да он не види шта би тај тим могао да ураде више од онога што се тренутно ради по питању Агрокора у Србији.

Савић каже да су могуће две ситуације разрешења које ће утицати и на фирме које послују у Србији.

"Према једној, могуће је да се на пример, повериоци, добављачи и банке договоре са стечајним управником, односно са државом Хрватском, о неком решењу које, наравно, неће бити по мери свих, али у овом тренутку најбоље могуће да се задовоље максимални интереси свих страна", рекао је Савић.

Он каже да је ситуација компликована јер су обавезе Агрокора многоструко веће од вредности његове имовине, а да се она компликује из дана у дан све више.

"Други могући сценарио, који ће се вероватно десити на пролеће, је да се овај тим не може договорити, јер Сбербанка свакако неће пристати да од милијарду и 250 милиона добије 400, 500 милиона, ако и толико има. То је сценарио класичног стечаја, игранку води стечајни управник, прави се попис свих потраживања и онда се распородаје имовина на начин на који се може распродавати", објашњава Савић.

За српска предузећа, би, како каже, у случају првог сценарија, било добро да неко од поверилаца предузме неко од тих предузећа и да она наставе да раде.

"Мени се чини да ће ипак доћи до друге ситуације, стечаја, када Влада Србије више неће моћи да утиче на ситуацију, већ ће само пратити дешавања у којима свако тражи свој интерес...За српска предузећа ће у том случају, најгоре бити ако се имовина Агрокора продаје у деловима", каже Савић.

Према његовим речима, "ако цепате предузећа, значи да ће само неки делови преживети".

"Могли би да преживе Фриком и Дијамант"

На питање која би предузећа у Србији могла да преживе у том случају, Савић је рекао да шансу да преживе имају она која се баве производњом.

"Мислим да би на пример Дијамант и Фриком могли да преживе. Углавном све што има везе с производњом има шансе да преживи...Меркатор је у другачијој ситуацији, конкуренција у Србији је велика, мада и ту имате ситуацију да је он у власничком смислу везан за словеначки Меркатор, дакле у ЕУ, па ће ту важити нека друга правила вероватно. ЕУ увек стане на страну својих чланица", рекао је Савић.

Извесно је, каже, да Агрокор неће преживети.

"Агрокор се не може спасити. Већи део ће отићи под лед, шта ће преживети, не знамо, хајде да се надамо да ће то бити предузећа у Србији", рекао је Савић.

Бушатлија о продаји Галенике: Задржати контролу цена лекова

Извор: Н1

Галеника је раније имала доминантан положај и морала да одржава позитивну листу. И после продаје, минимум лекова који су неопходни мора да остане на тржишту, могло је уговором то да се обавезе, каже саветник за страна улагања Махмут Бушатлија.

Бушатлија каже да се нада да ће се видети уговор с компанијом Елиус и да га изненађује што нема реакције грађана истражних организација, јер је, како каже, јавни интерес да се заштити право на лечење.

"Црава мора да контролише одређену врсту лекова, да одржава низак ниво цене, не на штету фирме да се ради, већ да се нађе систем. Питање је да ли је то ушло у уговор, Галеника мора да задржи обим производње и да производи све што и до сада", каже Бушатлија.

Компанија Елиус из Луксембурга потписала је уговор о куповини 93,7 одсто капитала београдске фармацеутске компаније Галеника, по цени од 16 милиона евра. Нови власник Галенике има обавезу да уплати и 25 милиона евра на име измирења обавеза фабрике према банкама, као и додатних 200 евра по години стажа за запослене који су се определили за добровољни социјални програм.

Купац је у обавези и да у наредне две године на име обавезне инвестиције уложи 5,525 милиона евра у Галенику, као и да број запослених на неодређено време не спушта испод 900.

Председник синдиката "Независност" у фабрици Зоран Пантелић каже да ће након спровођења социјалног програма у компанији остати око 1150 запослених и сматра да је то оптималан број, уколико се испуне најаве инвеститора да ће уложити у Галенику.

"Мислим да није реално да ради 2500 радника, професионални менаџмент да сагледа ситуацију, да процени који потези су корисни, направи нову стратегију и крене са овим што има, а искрено се надам запошљавању. Имали смо преговоре, требало је да отпремнина буде већа, нисмо успели да подигнемо отпремнину, мислим да није довољно, да је било већа више би се људи јавило", каже он.

Бушатлију не изненађује продаја Галенике, каже "да би било чудо да је преживела", јер је економска политика погрешно вођена.

"Кад имате процес који траје 25 година, а интензивно 17-18 година процес подиндустријализације, погрешне економске политике, и ми од једне средње развијене земље постанемо подиндустријализовани, Галеника је још један случај који је настрадао у транзицији. Чуди ме да су политичари схватили да треба професионализовати управљање капиталом, да се управља кроз професионални менаџмент, политички менаџмент нема ни моралну одговорност, избори показују да нико не пропадне што је лоше управљао државним капиталом", наводи Бушатлија.

Најаве министра привреде Горана Кнежевића да се очекује да нови инвеститор даљим улагањем и ангажовањем врло брзо запосли 2.000-2.500 људи у Галеници, Бушатлија оцењује као "дилетантске".

"Кнежевић треба да ради на томе да фабрика задржи статус као јавни сервис, морају сви у влади да се концентришу да се задржи начин контроле цене и контроле лекова. Не може се отворити 2.000 радних места, ових пет милиона евра је да се постојећа технологија занови, то је довољно само за генералку, а ине видим разлог да се запосли 2.000 људи", сматра Бушатлија. Бушатлија подсећа да је раније инсистирао да се Галеника не продаје, већ да се докапитализацијом реши питање и да држава има могућност индиректне контроле, и да у случају да приватник не ради како треба, постану обичне акције и држава управља предузећем. "Јако је нарастао дуг, то што се плаћа банкама не значи да је фирма чиста, може да остане јавни дуг који ће остати на терету грађана. Да сви видимо уговор како изгледа, досадашња пракса ми наводи да се то неће десити, јер никако да видимо уговоре", каже он.

Зоран Пантелић каже да инвестиција у износу од 5,525 милиона евра није капитална, али да је значајна ињекција за страт.

"То је износ за неку текућу производњу, не значи да неће бити додатних инвестиција, ако је све онако као што је речено на потписивању уложиће већи износ у лиценце, производе, обнављање технологија, уложени новац у фармацеутску индустрију се брзо враћа. Због лошег система у коме живимо, Галеником се куповао социјални мир, отписивала је дугове републичком заводу, стотине милиона евра је отписивано, лекови су одвожени на ратишта, дељени бесплатно, систем није дозвољавао да то функционише", наводи Пантелић.

Он наводи да су у ранијим покушајима приватизације напомињали значај Галенике, али да су, како каже, "углавном у министарствима седели либерални економисти који су гледали тржиште".

"Убеђени смо да ће бити социјалног дијалога, срели смо се са новим власником на потписивању. Постоје дуговања државе према запосленима и бившим запосленима, добили смо обећање да ће та дуговања, која се углавном односе на неповезани стаж, мало је фалило да се то пребаци новом власнику, ми то нисмо желели како не би утицало на социјални дијалог, али мислим да ће то бити решено", каже Пантелић.